

кога не сме видѣли тогова человекѣка, захващаме да го обичаме, като чуемъ за него нѣкое такова благородно дѣло. Кажете ми, можете ли ся удържа да не обикнете младаго Иосифа, откакъ чуете исторіѣ-тѣ му? Послушайте, да ви ѣж прикажѣ.

Имало въ старинѣ единъ человекѣкъ на имя Яковъ; той ималъ дванадесѣть сынове и всичкы-тѣ обичалъ, но повече любилъ наймладя, Иосифа, зачтото былъ попослушливъ и подобъръ отъ другы-тѣ. Това оскърбявало другы-тѣ братѣ, които отъ зависть и злобѣ зачели лошѣ мыслѣ да уморѣтъ Иосифа. И така единъ день го отвели въ пусто мѣсто и хвърлили го въ ямѣ дълбокъ, та да умре тамо отгладѣ.

Едному само между нихъ останѣло на сърдце-то още искра отъ братскѣ милость; той като видѣлъ, че заминуватъ оттамо търговцы чужеземцы, склонилъ другы-тѣ си братѣ да продажѣтъ тѣмъ Иосифа, като робъ; зачтото въ онова время ся продавали и купували человекѣцы, както сега добытѣцы на пазарище-то. И така търговцы-тѣ купили сиромаша Иосифа, отвели го и продали въ чуждо мѣсто, а лоши-тѣ му братѣ казали послѣ на бащѣ си, че Иосифа изѣли вѣлцы въ пустыниѣ-тѣ.

Сиромашъ Иосифъ былъ испърво много благодаренъ въ чуждо-то мѣсто. Но кога жена-та на